

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

jaargang 14, nummer 2 1 februari 2026

Orde Augustijnen Nederland kreeg op 2 december 2025 bezoek van prior generaal Joseph L. Farrell osa

Groepsfoto in onze kapel op Glorieux

De prior generaal Joseph L. Farrell – vierde van rechts-
werd geboren op 11 juli 1963 in Drexel Hill, Pennsylvania (VS).
Verbonden aan de Augustijner Provincie van St. Thomas van Villanova,
heeft hij een indrukwekkende staat van dienst
volgens de rondzendbrief van de Familia Augustiniana Nederland
: 'Open Vensters 93'

*De augustijnse spiritualiteit kenmerkt zich door gemeenschap,
deelhebben aan elkaars leven;
door liefde voor de naaste als concrete vorm van de liefde tot God;
en door vriendschap en dialoog, omdat samenleven vooral samenspraak betekent.*

Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond

Overweging Kerst 2025

Woorden: wat zijn woorden eigenlijk. Wat kunnen ze doen?

Ze kunnen je goed doen: als iemand iets tegen je zegt dat je bevestigt in wat je denkt: dat dóet je iets; je gaat er minstens even van leven.

Of ze kunnen je diep raken, vernederen: als ze kwaad van je spreken. Of ze nou zo bedoeld zijn of niet: dat hangt ook af van degene die woorden beluistert.

Ze kunnen je – meestal in een gedicht – treffen en je bóven jezelf uittillen; woorden kunnen een taal spreken die door mensen die bewijzen, kloppende redeneringen zoeken, niet begrepen worden.

Een woord uit een preek van Huub Oosterhuis: *We maken onze kinderen, verwekken hen. Dan worden ze geboren, en dan zijn ze niet meer 'gemaakt': 'geboren, niet gemaakt', zoals ieder wonder van schoonheid, zoals ieder kunstwerk, zoals zee, land en luchtruim in die enkele seconden van zonsopgang.*

Dan zijn die kinderen ontvangen, en niet meer van ons, enkel ons toevertrouwd. Dan begint er een nieuw leven van hachelijk geluk - ik had ook zonder jou gelukkig kunnen leven, maar nu niet meer.

Dit is geen beschrijvende taal, maar geloofs-/gevoelstaal, taal van verwondering: niet iedereen doorziet wat jij ziet.

Het verhaal van Johannes dat we zojuist hoorden [*Joh. 1, 1-6.9-15.16-18*

In het begin was het Woord] , is als de ouverture van een opera: je hoort er de melodieën in die zullen gaan klinken: wat de opera inhoudt zal later pas duidelijk worden. Johannes vat hier alles samen, waaraan hij in zijn evangelie over wat Jezus deed en zei aandacht besteedt. De woorden van vandaag cirkelen om het geheim: Hoe komt een mens bij God uit?

Eeuwen lang hebben mensen zich verwonderd over wat ze zagen:

over mensen die zomaar iets goeds deden. En dat terwijl er op de wereld ook heel wat anders gebeurde: oorlog, milieurampen, ongelukken. De wereld (wat wij onze wereld noemen) is absurd: hoeveel mensen zijn ontroostbaar om hun kinderen, omdat ze niet meer zijn: in Gaza, Sudan, Oekraïne. Hoeveel zinloos geweld en wreedheid staat ons nog te wachten? Maar toch klinkt er een woord als: mens wie is je broer; wie is je zusje?

Johannes spreekt over God, over de Zoon van die God. Hoe hij Hem ervaren heeft: Hij is een licht in de duistere wereld die we kunnen ervaren . Niet te beredeneren. Hoe komen we daaraan? Waar komt de hoop vandaan dat het zó toch niet bedoeld kan zijn: Dat er orde is geschapen in de chaos van de wereld. Bij al die dingen kun je een open vraag stellen: 'Zit daar iemand achter, die mij hoop geeft als mijn leven of het leven van de wereld een puinhoop lijkt.' Je kunt dat alleen maar geloven: een geloof dat mijn verstand en mijn hart te machtig is.

Maar in alle tijden en bij een gelovig volk, in een kleine rest van mensen klinkt het 'en toch': zo is de wereld gemaakt, maar niet geboren. Toevertrouwd aan de mens die de hoeder van zijn broeder is: 'Wie is je broer, wie is je zusje; waar sta je zelf, aan wiens kant sta jij? Hoe is de Schepper aanwezig?' In elk woord waarmee mensen op weg gaan vanuit de slavernij van een grootmacht.

Mijn naam is: Ik zal er zijn, wat er ook gebeurt. Ga maar, maak een einde aan de chaos die de wereld ook is: zo is ze niet bedoeld. Dat geloven is: 'Ik geloof tegen het absurde in. Ik geef dat niet het laatste woord.'

Een God die zich opnieuw naar een vrouw keerde en zei dat uit haar de zoon van de allerhoogste geboren zou worden. 'God redt' zal Hij heten. Heilige Geest zal over u komen.

Voor God is niets onmogelijk. En de vrouw sprak het woord: *"Laat dat Woord met mij gebeuren"*.

Levende kerststal op kinderboerderij te Uden december2022

Die Jezus is de hoop van alle mensen die doen wat Hij deed en zijn Woord opnamen: Voorbeelden: *"Niet zeven keer, maar zeventig maal zeven keer moet je vergeven; je kunt niet God dienen en het geld; ik ben er voor de collaborateur, voor degene die blind, kreupel door het leven gaat: sta óp! Kijk maar naar de voorbeelden die Ik daarvan geef; Ik ben het brood, ik ben broodnodig, maar verdeel het; Ik ben het licht in de duisternis, de bron die nooit opdroogt. Ik ben tégen degene die zich op de borst klopt, maar geen oog heeft voor de tollenaar; God is niet te manipuleren."* Jezus vertelde verhalen over een vader met twee zonen, waarvan er één op zijn schreden terugkeerde; over een barmhartige vreemdeling, een Samaritaan, die mens is jouw naaste. Die woorden zijn tekenen wie Hij wilde zijn tussen ons, mensen.

We weten hoe het met die Jezus afliep: Op de vraag: *"Zijt Gij de Koning der Joden?"*, zei Hij: *"Koning ben Ik, maar niet van deze wereld"*. Ook dát is geloofstaal! Hij werd vernederd tot op het kruis. De wereld keerde zich tegen Hem. Alles leek verloren. Was met

Hem de hoop op een betere wereld verloren? Was Hij te zwak om zijn woorden wáár te maken?

Zijn grootheid is niet zijn almacht, maar de weg waarop Hij ons vóórging.

Velen erkenden dat niet. Het duurde een tijdje voor zijn leerlingen konden geloven dat wie van mensen-recht-en-slecht hield, die dat volhield, leefde in een nieuwe wereld. Dat en nog veel meer vatte Johannes samen met *'in den beginne was het Woord; het leeft bij God'*. Hij was het licht van de wereld, maar dat licht heeft het duister niet in zijn macht gekregen. Hij is op een nieuwe manier gaan leven. Wie doet als Hij is niet almachtig, door een mens gemaakt, maar uit God geboren. *'Niemand heeft ooit God gezien, maar deze mens was-en-is zijn Zoon die aan het hart van die Vader God rust'*.

Als je wilt weten wie God is: kijk dan naar Hem. Hij is zichtbaar, tastbaar nabij.

In dit hele verhaal klinkt een oproep: buig je over Hem, sta stil bij Hem, doe als Hij, word een mens zoals Hij. Volg dat Woord; zijn woorden en daden.

Je kunt jezelf niet zo maken. Maar weet en toon dat je uit die God geboren bent: dat is jouw schoonheid voor deze ook zo rotte wereld.

Díe verhalen klinken door in Zijn opera. Opera is een Latijns woord: het betekent werken. Het slaat op wat Jezus deed. Ons leven is niet zinloos.

Maar de toekomst is aan Hem die klein geboren is; geboren uit liefde van zijn Vader en die van zijn menselijke moeder.

Zijn komst heeft óns tot zijn medemensen gemaakt, kinderen van God.

Paul Clement osa

LITURGIEKALENDER FEBRUARI en MAART 2026

*Hoe soberder een levenswijze, hoe beter
zij past bij de dienaren van God
Augustinus*

Zondag 1 februari 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

4^e zondag door het jaar:

Sefanja 2,3; 3,12-13 en Matteüs 5,1-12a
Joost Koopmans osa

Zondag 8 februari 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

5^e zondag door het jaar:

Licht en zout zijt gij

Jesaja 58, 7-10; Matteüs 5, 13-16
Rob Kosterman

Zondag 15 februari 9.30 uur:

Voorganger:

6^e zondag door het jaar:

Uw ja moet ja zijn

Sirach 15, 15-20; Matteüs 5, 17-37
Johan Wolbrink

Woensdag 18 februari 11.00 uur:

Lezingen:

Aswoensdag: Keer je om!

Joël 2,12-18; Matteüs 6,1-6.16-18

U kunt aansluiten bij de viering op Glorieux

Zondag 22 februari 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

1e zondag van de veertigdagentijd:

De weg wijzen

Genesis 2,7-9;3, 1-7; Matteüs 4, 1-11
Marleen Kremers

Zondag 1 maart 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

2^e zondag van de veertigdagentijd:

Bemind worden

Genesis 12, 1-4a; Matteüs 17, 1-9
Joost Koopmans osa

Zondag 8 maart 9.30 uur:

Lezingen:
Voorganger:

3^e zondag van de veertigdagentijd:

Dorst lessen – zie noot

Exodus 17, 3-7;
Johannes 4,5-15.19b-30.39a.40-42
Dora Kruijer

Zondag 15 maart 9.30 uur:	4^e zondag van de veertigdagentijd: Leef naar je hart
Lezingen:	1 Samuël 16, 1b.6-7.10-13; Johannes 9,1.6-9.13 - 17.34-38
Voorganger:	Mart Hendriks
Zondag 22 maart 9.30 uur:	5^e Zondag van de veertigdagentijd: Tot leven geroepen
Lezingen:	Ezechiël 37, 12-14; Johannes 11,3-7.17.20 -27.33b-45
Voorganger:	Johan Wolbrink
Zondag 29 maart 9.30 uur:	Palmzondag: Zegening en uitreiking palmtakken
Lezingen:	Jesaja 50,4-7 en Matteüs 26,31- 27,11-54
Voorganger:	Marleen Kremers of Mart Hendriks
Witte Donderdag 2 april 18.30 uur:	Gedachtenis aan het laatste avondmaal
Lezingen:	Exodus 12,1-8.11-14; Johannes 13, 1-15 <i>U kunt aansluiten bij de viering op Glorieux</i>
Goede Vrijdag 3 april 15.00 uur:	Gedachtenis aan Jezus' lijden en dood
Lezingen:	Jesaja 52,13 – 53,12; Johannes 18,1 – 19,42 Passieverhaal, kruishulde en communie <i>U kunt aansluiten bij de viering op Glorieux</i>
Paaszaterdag 4 april 21.30 uur:	Paaswake
Lezingen:	Genesis 1 (vrije versie), Exodus 14,15-15,1; Matteüs 28,1-10
Voorganger:	Johan Wolbrink
Paaszondag 5 april 9.30 uur:	Hernieuwing doopbeloften: Eucharistieviering
Lezingen:	Handelingen 10,34a.37-43; Johannes 20, 1-9
Voorganger:	Joost Koopmans osa
Maandag 6 april 11.00 uur:	Tweede Paasdag
Lezingen:	Handelingen 2,14.22-32; Matteüs 28,8-15 <i>U kunt aansluiten bij de viering op Glorieux</i>

Noot: Dora Kruijer nodigt u uit, op **maandagmorgen 2 maart- 10 uur**, om samen met enkele mensen stil te staan bij de lezingen van zondag 8 maart.
Graag tevoren opgeven bij Dora Kruijer , mondeling of per mail: dmb.kruijer@gmail.com.

Eerste exhortatie paus Leo XIV: *Dilexi te* - Ik heb je lief

Paus Leo kraakt in co-productie met Franciscus de ongelijkheid. 'Rijke elite leeft in bubbel van comfort en luxe',

zo kopte het dagblad Trouw de aankondiging van de eerste rondzendbrief van de huidige paus. Hij veroordeelt in felle woorden de schadelijke gevolgen van de vrije markt. De paus borduurt voort op het werk van zijn voorgangers. De inkomenskloof tussen de rijken en de armen in de wereld is veel te groot. De structurele oorzaken krijgen wel aandacht, maar er wordt veel te weinig aan gedaan. In onze wereld waar het aantal armen steeds groter wordt, zien we paradoxaal genoeg de groei van de rijke elite, die leeft in grote luxe en comfort. En van de andere kant is er de schrijnende armoede. Een concrete inzet voor de armen houdt een sterke mentaliteitsverandering in.

De paus schuwt felle woorden niet. We moeten de dictatuur afwijzen van de economie die doodt.

De titel van de brief is, vertaald uit het latijn: *'Ik heb je liefgehad'*.

Paus Franciscus heeft in zijn laatste maanden nog aan deze brief gewerkt.

Hij legde de nadruk voor elke christen op zijn relatie met het Heilig Hart. Het lijkt devotioneel tijdgebonden, maar deze verbinding van elke christen met het Hart van Jezus is uiterst intiem. En van uit deze verbondenheid, die blijvend is, mag elke christen geloven en handelen. Werken en geloven uit pure menselijkheid is goed en moet, maar voor een christen ligt het fundament dieper: Jezus' liefde voor elk mens.

De paus verzet zich in deze brief ook tegen de manier waarop over vluchtelingen wordt gesproken in de wereld. De paus roept politici op om veel meer te doen dan nu, samen te werken aan het probleem van de armoede en de opvang van vluchtelingen. Die moet veel humaner en hartelijker worden.

"Voor mensen die onderdrukt en gediscrimineerd worden, heeft God een speciale plek in zijn hart", schrijft paus Leo XIV. Jezus die geen steen had om zijn hoofd op neer te leggen, is vanuit zijn hart onze grote inspiratie en met hem verbonden werken wij aan een betere wereld.

Deze brief is algemeen. Maar in andere publicaties van pausen komt het voortreffelijke werk van missionarissen uitgebreid aan de orde. Zij hebben de wereld een prachtig gezicht gegeven en hun werken gaan niet verloren.

Onze bisschop Gerard de Korte is ook zeer getroffen door deze brief en wil deze van harte aanbevelen.

Dolf van der Linden osa

Interview met Mario Maas

“Andere mensen zien problemen, maar ik denk in oplossingen”

Tijdens zijn werk als onderzoeker, maar ook daarbuiten, maakte Mario Maas al van alles mee in zijn leven. Maar zijn koppige, sterke wil hielp hem om elke tegenslag weer te boven te komen. Hieronder volgt het openhartige verhaal van zijn roerige leven, dat hij graag met onze lezers wil delen.

Wat kun je je herinneren van je jongste jaren?

Ik ben geboren en opgegroeid in het Brabantse dorp Sterksel en heb daar een streng katholieke opvoeding gekregen. Er waren drie kloosters in dat dorp, waaronder Providentia waar mijn vader werkte. Maar het was ook een kleinschalig dorp waar destijds de kleuterschool nog ontbrak.

Maar je ging natuurlijk wel naar de lagere school, toch?

Jazeker, en daarna ging ik ook naar de ULO-school in Geldrop, waar ik niet alleen dat eindexamen, maar meteen ook nog mijn middenstandsdiploma haalde. Ik heb goede herinneringen aan de broeders die ons daar les gaven. Minder leuk werd het toen ik van mijn conservatieve vader niet met die ene vervolgstudie mocht beginnen die ik graag wilde, namelijk: met de grafische school. Dat was voor mij toen een flinke tegenvaller.

Wat kwam er dan wel voor in de plaats?

Ik koos, en dat was achteraf gezien best een spontane actie, voor een interne opleiding bij de politie. Het was anno 1966 en ik belandde tijdelijk in Amsterdam op het bureau Singel, want daar was extra versterking nodig. Het was een heftige tijd daar, onder andere door de straatrellen rondom het huwelijk van Beatrix, de vele krakers en de Damslapers. Als er weer een melding kwam, dat er een depressieve drugsgebruiker in de gracht was gesprongen, moest je hem met loeiende sirenes eruit gaan halen, geen pretje.

Eenmaal terug in Eindhoven mocht ik, na een korte opleiding in Zutphen, onder Huub Raeven gaan werken bij de recherche. Op zich prima werk, ik kon aardig overweg met recidieven en gedetineerden. Was er ergens een moord gepleegd, dan moest je terstond naar het P.D. [plaats delict] om samen met een groep rechercheurs een buurtonderzoek te starten.

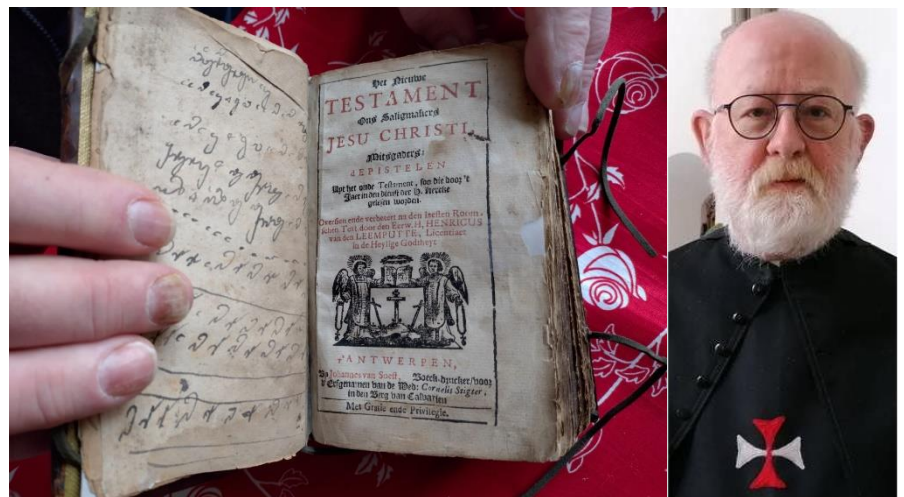
Op grond van alle verzamelde gegevens van allerlei aard, soms een hele map vol, werd het proces-verbaal opgesteld. De logistiek voor dit hele proces was in mijn handen en dat deed ik graag. Je krijgt als rechercheur wel de andere kant van de maatschappij te zien, met vooral veel ellende waar je niet graag over praat.

Maar dat werk stopte abrupt. Wellicht als gevolg van de pakweg 70-urige altijd intensieve werkweken, belandde ik in 1983 met klachten van te hoge bloedsuiker en ontstaan van diabetes in het St. Joseph ziekenhuis. Zo kwam er na 20 jaar een einde aan mijn politiewerk.

Hoe ging het verder, toen je na langere tijd weer was opgeknapt?

Anno 1985 werd ik ambtenaar op het stadhuis alhier. Had ik daarvoor altijd met mannen samengewerkt, nu kreeg ik vooral vrouwelijke collega's, ook prima. Ik hield me bezig met de Gemeentelijke Basis Administratie en had veel contact met het FIOM [Red: Organisatie voor o.a. mensen die op zoek zijn naar hun biologische familie] . Het deed me goed dat ik in dit beroep over heel wat meer vrije tijd dan voorheen kon beschikken. En meer tijd betekent voor mij: meer activiteit.

Dus volgde ik alsnog de grafische opleiding in Utrecht, wierp mij daarbij op het boekbinden en vertoefde op vrijdagmiddag en zaterdag op de Kunstacademie in Genk waar ik veel geleerd heb van de kruisheer broeder Edgard Claes.

Hij adviseerde me om mee te doen aan internationale wedstrijden in boekbinden. Ik heb sindsdien vele mooie prijzen gewonnen in het buitenland, onder andere in Estland, Frankrijk en Italië. En binnenkort -vanaf juni 2026- wordt er zelfs een kleine expositie geopend in het prachtige pand op de Hekellaan, waar nu nog tijdelijk de bibliotheek Den Bosch is gevestigd. Daarvoor heeft de bekende boekbinder Gijs Wortel [Noot] een selectie van 10 van mijn inbindwerken hier bij mij thuis opgehaald.

Als recent voorbeeld van prachtig hersteld inbindwerk krijgen we een Nieuw Testament exemplaar uit 1694 voorgelegd, een juweeltje.

Maar klopt het, dat je nog meer doet dan boekbinden?

Zeker, ik heb een cursus Spaans gevolgd in Salamanca, werk als vrijwilliger in het Openluchtmuseum Eynderhoof in Nederweert en stuur in het Stadshobbycentrum Red: voor alle 50-plussers uit de regio Eindhoven die niet meer aan het arbeidsproces deelnemen] een kleine groep houtsnijwerkers aan. Daar heb ik vorig jaar zo'n 120 unieke vogelhuisjes gebouwd.

Daarnaast wil ik nog graag actief zijn op een twee andere gebieden:

Men heeft mij gevraagd bij de opvang in 'De Zuidwester' [Red: tijdelijke thuisbasis van ex-dak- en thuislozen ter voorbereiding op een zelfstandig leven].

Wij zijn nu tijdelijk verhuisd naar Kalmoesplein 70, waar ik wekelijks sfeerbepalend Rummikub speel. En in het verpleeghuis Vonderhof entertain ik af en toe graag enkele bewoners met dementie door het vertellen van verhalen en bekende muziek uit mijn zelfgebouwde draaiorgeltje.

En dit alles ondanks je ernstige ziekte vorig jaar?

Ja, ik heb vorig jaar, op de intensive care van het ziekenhuis, op het randje van de dood gelegen vanwege een hardnekkige longontsteking, waarbij ik onder narcose gebracht moest worden. Maar dat heeft ook veel positiefs opgeleverd. Want naast de grote belangstelling van mijn familie – mijn vrouw, kinderen en drie kleinkinderen – heb ik ontzettend veel steun ervaren. Door de goede continue alerte verzorging door het medisch personeel en vanwege alle tekenen van medeleven en mooie lieve kaarten vanuit de Augustinus geloofsgemeenschap. Dit, voor mij echt belangrijke, bewijs van de onderlinge betrokkenheid op elkaar geeft me een 'goed gevoel van thuis zijn'. En gelukkig kan ik nu zeggen: "*Ik ben er weer*".

Wat mogen we noteren als de kern van je boodschap?

Ik vind dat iedere mens zijn eigen talenten heeft gekregen. En daar moet je iets mee doen: jezelf dienstbaar maken aan de samenleving.

En voorts heb ik als motto: "Ieder leven schrijft zijn eigen roman, de een pakt uit, ik bind in."

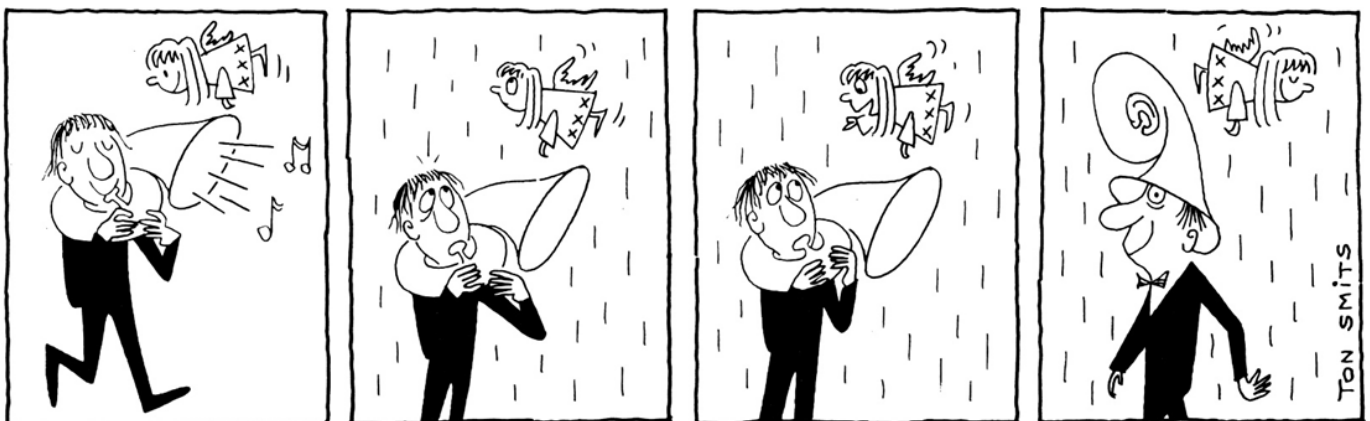
Breed lachend om dit sprankelende stukje humor kwam er een eind aan het ruim twee uur durende gesprek met Mario Maas, die naar eigen zeggen niet houdt van zitten achter de geraniums. Hetgeen moge blijken uit dit levensverhaal van een mentaal supersterk medelid van onze gemeenschap.

Anita van der Kam en Gert Dirksen

NOOT: <https://www.brabantcultureel.nl/2024/10/09/voor-gijs-wortel-is-boekbinden-veel-meer-dan-vakmanschap/>

Engeltje weet raad **een cartoon van cartoonist Ton Smits**

"God is ieder ogenblik nieuw, altijd bron van nieuwe mogelijkheden,"

sprak Edward Schillebeeckx ^{noot 1} (geboren te Antwerpen 12 november 1914, overleden 23 december 2009). Hij was pater dominicaan, theoloog en hoogleraar dogmatiek in Nijmegen en gaf jaren geleden een serie interviews, die zijn uitgemond in een boek. Zijn uitspraak werd de titel van dat boek.

Velen kunnen zich in dit beeld van God herkennen. Zeker zij die een beetje vertrouwd zijn met het beeld van God uit de verhalen van de uittocht in het boek Exodus van het Oude Testament. In die verhalen maakt God zijn Naam aan Mozes bekend.

Op de vraag van Mozes: *"Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorvaders mij gestuurd heeft, en ze*

vragen: 'Wat is de naam van die God?' Wat moet ik dan zeggen?" Toen antwoordde God hem: *"Ik ben die er zal zijn. (...) Ik zal er zijn."* [Exodus 3,13-14].

De Naam waarmee God zich aan Mozes bekend maakt is: 'Ik ben er' of 'Ik zal er zijn' of 'ik ben er voor jou'. Die Naam wil zeggen: Bij mij kun je altijd terecht. Ik ben er altijd. Als er niemand meer is die naar je omziet, ben Ik er. God is er altijd bij. God gunt ons liefde, schenkt ons vrede en wil dat we gelukkig worden. Wie God is, is voor ons zichtbaar geworden in de persoon van Jezus en in mensen die onvoorwaardelijk van anderen houden. Als iemand eenzaam is, komt dat niet door God, het komt door ons. Als er geen vrede is en geen vreugde en mensen geen geluk vinden, komt dat nooit door God, het komt door ons. Als mensen honger hebben komt dat niet door God. Het komt door ons, omdat wij niet delen.

Mensen die opgevoed zijn met een strenge God, die alles ziet en alomtegenwoordig is en die zich goed voelen bij het beeld van de almachtige God, deze mensen hebben vaak moeite met een beeld van God dat niet statisch is, maar eerder dynamisch. In het dynamische beeld, in het beeld geschetst door Schillebeeckx, zet God, zoals we zagen, ons zelf aan het werk. Want God heeft echt geen andere handen dan die van ons.

En dan zijn er de vele mensen die 'niet weten' en bij me komen met de vraag: *"Hoe kan God, die alles weet en alles kan, de mussen van het dak laten vallen?"* Er staat natuurlijk nergens dat God de mussen van het dak laat vallen.

Noot¹ H. Oosterhuis en P. Hoogeveen, *God is ieder ogenblik nieuw. Gesprekken met Edward Schillebeeckx*, Ambo Baarn, 1982, blz. 159

Maar er zal geen mus van het dak vallen of God is erbij.

God is erbij, is nooit afwezig. En dan volgt ook die andere vraag, waarom God dat meisje van vijftien laat sterven, terwijl de oude oma van 98, die het leven moe is, blijft leven?

We ontvangen het leven en we zullen eens het leven dat we ontvangen hebben teruggeven. Zo hebben we allemaal ons leven ontvangen met alles wat daarbij hoort: geboorte en dood, vreugde en verdriet, geluk en ongeluk, een sterk lichaam of een minder sterk lichaam, ziekte en gezondheid, een tijd van leven en een tijd van sterven. Zo worden mensen vroeg ziek, anderen worden later ziek of nooit ziek. De een krijgt een ongeluk, de ander niet.

God geeft leven. Wat er met het leven dat Hij geeft, gebeurt, heeft God niet in de hand. Wat God wel doet is bij mensen zijn. God laat niemand ooit alleen.

De Naam waarmee God zich aan Mozes bekend maakte is afgeleid van het werkwoord 'zijn': God was, is en zal er altijd voor ons zijn.

Als God er altijd is voor ons, dan houdt dit voor ons de opdracht in dat we er altijd zijn voor elkaar. Zo wordt God voelbaar in de goedheid van mensen die ons omringen. En die goedheid van mensen is elke dag anders, soms oud, soms nieuw. Maar God geeft ons elke dag nieuwe kansen om er te zijn voor elkaar, elke dag is God nieuw.

René Hornikx

*God zelf woont bij de mensen
en zij zullen zijn volk zijn
en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn
Augustinus*

Lentefeest op Kinderboerderij Uden april 2019 - Fotograaf Peter Noy

'De nauwe deur' van Lucas

Volgens bijbelwetenschappers zou Lucas op de hoogte geweest zijn van de verwoesting van Jerusaleem.

Het is dan ook niet vreemd dat Lucas in een van zijn geloofsverhalen (Lucas 13,22-30) schrijft over een nauwe deur. Hij is teleurgesteld en neerslachtig over het gedrag van de mensen in de samenleving, vermoed ik. De wereld zoals bedoeld door zijn grote inspirator Jezus is nog ver te zoeken.

*'De brede en de smalle weg'
uit: De schriftuurlyke geschiedenissen en
gelykenissen van het Oude en Nieuwe verbond,
Jan Luijken, Amsterdam 1722, deel II, 433.*

Ook in onze tijd zijn er heel wat mensen angstig en zien de toekomst somber in gezien al die afgrijselijke dingen waarmee ze dagelijks geconfronteerd worden. Lucas geeft als mogelijke oplossing voor al die ellende in de wereld: 'een nauwe deur' maar wat zit er nu achter die nauwe deur verborgen?

- Is het de moeilijke opdracht om een goed mens te zijn met als voorbeeld Jezus?
- Of wil hij de mensen waarschuwen en angstig maken dat de beloning van een hemel na de dood onbereikbaar wordt als we ons niet inzetten voor een leefbare wereld voor iedereen? Een wereld zoals door de Onnoembare bedoeld.

- Of wil hij duidelijk maken dat bij mens onwaardige toestanden, in de wereld of lokaal,

mensen nodig zijn die het opnemen voor allen die niet kunnen of mogen meedoen aan de samenleving. Zo'n levenshouding kan gevaarlijk zijn en soms staat zelfs hun eigen leven op het spel. Zo te zijn is een moeilijke opgave en zulke mensen komen niet zo vaak voor. Maar ze zijn wel de aanjager voor een betere wereld. Daarom die nauwe deur. Jezus is het ultieme voorbeeld.

Ik weet eigenlijk zelf niet wat Lucas precies bedoelde met die 'nauwe deur' maar ik geloof niet dat hij zijn volgelingen angst aan wilde jagen.

Helaas hebben de christelijke kerken, bij 'zondig' gedrag, de onbereikbaarheid van de hemel en - als straf - de hel vaak gebruikt om de mensen in het gareel te houden. Met als gevolg angstige en minderwaardige mensen.

Al met al lijkt me dit geloofsverhaal van Lucas niet al te hoopgevend voor de toekomst van een wereld zoals bedoeld door de Onnoembare.

Worden de mensen in dit verhaal van Lucas niet overvraagd? Iedereen kan hier zelf een antwoord op geven.

Ik voel mij meer thuis bij het geloofsverhaal uit Genesis 18,20-32 over de verdorven stad Sodom. Hier belooft de Onnoembare de stad Sodom niet te vernietigen als er nog 10 rechtvaardigen in de stad te vinden zijn. Dit is een zeer hoopvol geloof voor al diegenen die hun best doen om een goed mens te zijn maar soms ook struikelen. Daarom laten we ons best blijven doen en met zang of woorden de hoopgevende acclamatie beamen:

*"Dat de nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt voor allen."*

Wil Koteris

Op weg naar Pasen

*Ik ben een zaadje in de aarde
Ik wacht*

*Genesteld in de kou
En de duisternis
Ik weet dat het licht en zijn warmte
Ook op mij wachten*

*Ik moet mij aansterken vanbinnen
Tijd nemen
Om al het overbodige los te laten
Om mijn wonden te helen
Om mezelf zo goed mogelijk terug te vinden*

*Ik wil vertrouwen op de tijd
Om gereed te zijn
Wanneer het licht
En zijn warmte terugkeren
En mij de kracht te geven
Om weer geboren te worden
Voor het echte leven*

Simone Bartelds-Lathuilière

LEKENPRAAT LXX

"Hou de gij ze dom, dan hou ik ze erm."

Dat was hoe er in Brabant gesproken werd door de fabrikant tegen de pastoor, eind 19e en begin 20e eeuw. Het was de opkomst van het kapitalisme. Zo kreeg ik dit citaat ooit te horen tijdens een les vaderlandse geschiedenis.

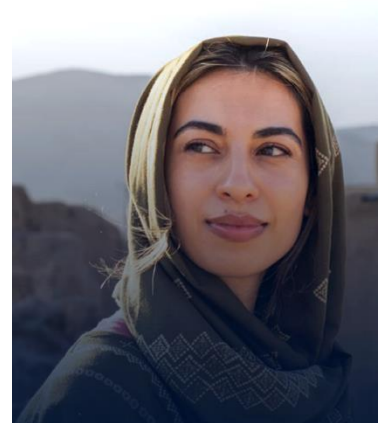
Heel vreemd was die opmerking door de geschiedenisleraar niet, want dat de gewone arbeider een armoedig bestaan leidde en menig fabrikant in luxe kon leven klopte zeer zeker.

En dat menig gelovige, weliswaar niet dom maar wel onwetend was in geloofszaken, kon ook niet worden ontkend. Immers, de katholieke in de jaren '50 – ook daarvoor en een tijd nadien – werd alleen geacht de catechismus van buiten te leren en verder te luisteren naar de zondagse preek waarin al dan niet hel en verdoemenis over de goegemeente werd uitgestort. De invloed van de kerk ging zelfs zo ver dat bijvoorbeeld ook ouders gestimuleerd werden heel veel kinderen voort te brengen. Een verschijnsel dat nu in andere religies nog steeds zichtbaar is.

Deze herinneringen kwamen bij mij naar boven na het kijken naar de documentaire serie "Hila voorbij de Taliban"- die niet zo lang geleden te zien was op de televisie. Hila betekent "hoop" en het leek me niet onlogisch om na de vorige Lekenpraat over geloof en bijgeloof nu de aandacht te richten op de hoop. Immers we kregen in onze Roomse jeugd ook te maken met begrippen als geloof, hoop en liefde en dat was en is een goede zaak. Wanneer wij in iets geloven – en dat doen we toch als navolgers van Christus – komt daar soms ook twijfel bij kijken. Dat is menselijk en helemaal niet erg. Want dan is er hoop dat datgene waar wij in geloven werkelijkheid mag worden. Zodat we ooit belanden in de beloofde liefde, de Vrede van Christus.

Maar nu even naar de werkelijkheid waarmee de Afghaanse Hila Noorzai te maken kreeg tijdens het bezoek aan haar vaderland. Het land waar haar ouders samen met haar ooit uit weggevlucht waren. Nadruk in de driedelige serie lag uiteraard op de wantoestand dat er van overheidswege bewust voor gezorgd wordt dat de helft van de bevolking maatschappelijk buiten gesloten wordt. En dit, jawel, door hen dom te houden. Oftewel ongeschoold, een betere term, want met intelligentie heeft het niets te maken.

Vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen meisjes niet meer naar school, is onderwijs geven aan hen verboden. Het enige wat hen die enigszins geletterd zijn wel is toegestaan, is het van buiten leren en opdreunen van Koranverzen.

Voordat wij nu denken dat zoiets negatiefs bij ons niet meer voor komt, moeten we toch even stilstaan bij het feit dat in ons land ook op religieuze gronden talloze vrouwen beperkingen krijgen opgelegd in hun functioneren.

Wie dit moeilijk te geloven vindt, moet zich eens verdiepen in de zoveelste twist binnen de CGK, de christelijk gereformeerde kerken. Daar treft men dan ook de mannen aan die op Bijbelse gronden menen dat vrouwen niet alleen in hun kerk geen voorganger mogen zijn, maar ook in de politiek – hun SGP – geen rol mogen spelen. Los van wat die mannen nog meer aan opvattingen er op na houden die - oh ironie - nooit uit de mond van Christus zijn gekomen.

Is het bij dit alles niet correct om te concluderen dat onderwijs een cruciale rol speelt in ook de religieuze ontwikkeling van een mens?

Dit verklaart waarom we scholen hebben van allerlei denominaties. Ouders willen graag hun kinderen iets meegeven van waar ze zelf voor staan.

Op zich is daar niets mis mee. Het is zelfs best logisch. Wat echter een nadeel (b)lijkt bij onderwijs op scholen die sterk gelieerd zijn aan een kerkgenootschap, is dat begrip en tolerantie jegens andersdenkenden niet altijd tot hun volle recht komen. Het 'vrijheid blijheid' principe, waarbij elk mens mag geloven wat hij of zij wil, komt zeker niet tot zijn recht indien we kijken naar conservatieve opvattingen die steeds vaker opduiken. Al dan niet het gevolg van of sterk beïnvloed door Amerikaanse evangelisten op het internet.

Het bijbrengen van tolerantie is derhalve, naast het bijbrengen van kennis, een taak die elke opvoeder thuis, of op school, niet mag vergeten.

De meisjes in Afghanistan kunnen slechts hopen op een ander regime in de toekomst.

Wij kunnen hier dichter bij huis de hoop uitspreken dat de conservatieve stromingen, ook zij die de Bijbel, Koran of Tenach letterlijk blijven nemen, denk onder meer aan een Civitas Christiana, zullen gaan inzien dat het enige Godsbeeld dat de mensheid vooruit kan helpen bestaat uit een God/ Allah/ Jahweh die enkel liefde uitstraalt.

En dus onbekend is met wraak, straffen, uitverkoren onderdanen, jaloezie en ga zo maar door. Met andere woorden, we moeten blijven hopen op het ooit kunnen bewerkstelligen van de Vrede van Christus.

Een moeilijke taak voor ons allen waar veel geloof, hoop en liefde voor nodig zal zijn, vooral in deze onzekere en onoverzichtelijke tijden. Maar waar zouden we zijn zonder hoop?

Gert Dirksen

Ergens in Eindhoven verstopt zich de Godschalk Rosemondstraat. Heel spectaculair is die straat niet, maar misschien laat ik me nu leiden door mijn nogal ambigue houding tegenover de stad. Wie Godschalk Rosemond was, zal nog nauwelijks iemand weten. Hij overleed op 5 december 1526, **dit jaar precies 500 jaar geleden**. In feite is hij de meest vooraanstaande figuur van Eindhovense oorsprong aan de universiteit van Leuven die dit jaar haar 600ste verjaardag viert. En omdat de Leuvense universiteit in de periode vóór 1800 zonder enige twijfel voor Eindhoven de belangrijkste was, is er reden om even bij deze prestigieuze instelling stil te staan. Als ik met mijn betiteling 'prestigieus' tenminste niet ook te prijzend ben: uiteindelijk ben ik zelf nog altijd lid van de universitaire gemeenschap en ben er ik bij herhaling een jaar als gastprofessor opgetreden. [Red: Dit zijn de interessante links naar: [Website 600 jaar KU Leuven](#) en: [Ontdek 600 jaar universiteit in twee expo's](#), 10 oktober 2025 tot 22 februari 2026]

Geschiedenis is altijd kronkelig. Dat is voor de Leuvense universiteit niet anders. Van oorsprong is Leuven de residentie van de graven van Leuven die vanaf het jaar 1003 hun territorium uitbouwden tot het hertogdom Brabant. Hendrik I (regering 1190-1235) verleende Eindhoven zgn. stadsrechten in 1232: zijn grafmonument bevindt zich nog steeds in de Leuvense Sint-Pieter. Als eerste en eigenlijke hoofdstad van Brabant bloeide Leuven in de middeleeuwen door de lakennijverheid. Doch u weet hoe het gaat met industrie: dat loopt een tijd en dan gaat het mis. De crisis van de 14de eeuw werd overwonnen door een geniaal idee: het aantrekken van een universiteit. Met andere woorden, de universiteit was vooral een economische *incentive* en dat is eigenlijk niet meer veranderd. Neem de universiteit weg uit de stad en de stad is dood.

Op 9 december 1425 verleende paus Martinus V in Rome de bul die de oprichting van de universiteit mogelijk maakte. Op 6 september 1426 vond de oprichtingsvergadering plaats en op 7 september opende het eerste academiejaar. 600 jaar geleden dus. Als typische laatmiddeleeuwse universiteit telde Leuven vijf faculteiten, artes, theologie (pas vanaf 1432), kerkelijk recht, wereldlijk recht en geneeskunde. Deze structuur zou tot aan het eind van de 18de eeuw gehandhaafd blijven, zodat aanpassingen in het programma in de vorm van deze faculteiten gegoten moesten worden. Een centrale bibliotheek zou er pas in 1636 komen, maar de verschillende *paedagogia* en colleges hadden hun eigen bibliotheken (van de 15de-eeuwse bibliotheek van de artesfaculteit is de inventaris bewaard gebleven met ruim 140 titels) en bovendien konden de professoren terecht in de kloosterbibliotheken van Sint-Maartensdal, Park en Bethlehem (in Herent). Boeken genoeg dus.

De grote bloei van de universiteit begon vanaf 1490 toen ze een van de meest vooraanstaande centra van het humanisme werd, de oorspronkelijk filologische beweging die streefde naar het herleven van het heldere klassieke Latijn, met in het kielzog het ontwaken van de belangstelling voor de oudheid in al haar aspecten en de drang om naar de bronnen te gaan, het begin van een kritische zoektocht en wetenschapsopvatting. In 1502-1504 en 1517-1521 verbleef Erasmus in de stad en wist hij de oprichting van het *Collegium trilingue* te bewerkstelligen dat als een van de eerste instellingen in Europa onderwijs gaf in Latijn, Grieks en Hebreeuws. Het *Collège de France* in Parijs is op dit Leuvense college gemodelleerd. De theologen namen het echter niet dat de filologische benadering zich ook uitstreckte tot de Latijnse Bijbeltekst en dat een letterenman als

Erasmus zich veroorloofde een editie van het Griekse Nieuwe Testament te maken. De hevige discussie hieromtrent vermengde zich met het debat rond de beginnende hervorming van Maarten Luther: de Leuvense theologen waren de eersten die bepaalde stellingen van Luther veroordeelden. In dezelfde jaren zou de Brusselaar Andreas Vesalius zich ook wagen aan de eerste anatomische secties, terwijl de theoloog Adrianus Florentii in 1522 paus werd onder de naam Adrianus VI.

Door de Tachtigjarige Oorlog en de splitsing van de Lage Landen veranderde de functie van de universiteit enigszins: ze werd voor het toenmalige Staats-Brabant en de Hollandse Missie in de Republiek vooral een opleidingsinstituut voor de katholieke geestelijkheid in die gebieden. Er bestonden in de 17de en 18de eeuw zelfs vier studentenverenigingen uit het huidige Noord-Brabant in Leuven, een voor de studenten uit de Baronie van Breda, eentje voor de stad 's-Hertogenbosch en twee voor de Meierij (zonder de hoofdstad): een voor de studenten in de artes en een voor de theologanten. In de laatste twee komen er heel wat studenten voor uit Eindhoven en deelgemeenten. In 1797 – na de annexatie van de Zuidelijke Nederlanden door de revolutionaire Franse republiek – werd de universiteit opgeheven, maar in 1817 – na het begin van het verenigde Koninkrijk der Nederlanden onder Willem I – werd er in een deel van de gebouwen van de oude universiteit een Rijksuniversiteit gesticht (net als in Groningen, Utrecht, Leiden, Gent en Luik). Na de Belgische onafhankelijkheid in 1830 verdween de Leuvense rijksuniversiteit en werd deze vervangen door de in 1834 als kanoniek-rechtelijke opvolgster van de oude universiteit bedoelde Katholieke universiteit Leuven.

Daarmee was Leuven de eerste 'katholieke' universiteit ter wereld. Terwijl de oude universiteit een onafhankelijk rechtslichaam was geweest en gedurig in de clinch lag met de bisschoppen of het Vaticaan, was ze nu onderworpen aan het episcopaat. Daar kwam pas in zekere zin een einde aan toen na 1968 de unitaire universiteit gesplitst werd in de Nederlandstalige KU Leuven (die in Leuven zelf bleef) en de Franstalige UCL (Université catholique de Louvain) die naar Louvain-la-Neuve verhuisde, 30 km van Leuven verwijderd. Deze splitsing ging met nogal dreigende demonstraties gepaard: de leuze 'Walen buiten!' klinkt niet echt vriendelijk en de kasseien vlogen door de lucht tegen de waterkanonnen van de politie, maar inmiddels beschouwen beide universiteiten zich weer als zusters en geven beide rectoren op de opening van beide academische jaren *acte de présence*.

In Leuven huizen nu zeker 60.000 studenten. De gebouwen van de universiteit bevinden zich over de hele stad verspreid. Er is niets zo onzinnig als vragen 'waar is de universiteit?': ze is alomtegenwoordig... In het stadscentrum staan nog tal van historische colleges, waarvan het Pauscollege (gesticht door paus Adrianus VI) en het Van Daelecollege uit 1569 wellicht de mooiste zijn, naast het Hollandcollege (opgericht voor het bisdom Haarlem). De universiteitsbibliotheek huist in een groot neo-renaissancistisch gebouw uit 1927: de bibliotheek werd op 25 augustus 1914 door de Duitse soldaten die Leuven bezet hadden, in brand gestoken, terwijl het nieuwe gebouw (met de collectie) in mei 1940 opnieuw afbrandde.

Enkele van de tegenwoordige studenten komen uit Eindhoven (er zijn ruim 1000 Nederlandse studenten in Leuven). Dat Godschalk Rosemondts hen voorgegaan is, weten ze niet. En toch was deze theoloog enkele malen rector van de universiteit en probeerde hij Erasmus en de theologen te verzoenen. Maar zoals dat zo vaak gaat, helaas, heeft verzoening weinig kans in de wereld...

Michiel Verweij

Prachtig resultaat voor Adventsactie 2025:

Stichting Geef Om Elkaar Nederland

**Wij zetten ons in voor kinderen
die in armoede leven in Nederland.
Samen zorgen we ervoor dat alle
kinderen
zich gezond, kansrijk en veilig kunnen
ontwikkelen.**

"Delen is het nieuwe hebben"

De gezamenlijke opbrengst van de Adventsactie bedroeg € 3750
Een fantastisch resultaat, waar wij enorm dankbaar voor zijn!

Namens de Werkgroep SOLIDARITEIT:
Corrie de Bont, Mart Hendriks, Marleen Kremers,
br. Jan van der Steen en Rob Kosterman

Bedankje

Geachte leden van de geloofsgemeenschap, Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes, Zusters van Barmhartigheid en bewoners op het Glorieuxpark,

Namens het bestuur en alle vrijwilligers van Stichting Geef om Elkaar Nederland wil ik u hartelijk danken voor het prachtige geldbedrag dat u voor onze stichting heeft ingezameld.

Dankzij uw betrokkenheid en vrijgevigheid hebben wij al veel mensen en gezinnen kunnen helpen. Met deze steun hebben wij voedselpakketten kunnen uitdelen aan gezinnen die dat hard nodig hebben en konden wij kinderen blij maken met Sinterklaas- en kerstcadeaus. Voor deze kinderen en hun ouders betekende dit niet alleen materiële hulp, maar ook warmte, hoop en het gevoel dat zij er niet alleen voor staan.

Uw inzet laat zien hoe krachtig saamhorigheid en naastenliefde zijn. De impact van uw bijdrage is groot en werkt nog lang door in de levens van de mensen die wij mogen ondersteunen.

Nogmaals, oprechte dank voor uw vertrouwen en steun aan onze stichting.

Met warme groet,

Annie van Iersel

Stichting Geef om Elkaar Nederland

Website: www.stichtinggeefomelkaarnederlandshop.nl

De vrouw van Augustinus

Na de viering op 31 augustus 2025 waarin pater Joost Koopmans osa over de levensloop van Augustinus vertelde, kwam de vraag naar voren: 'Waar bleef, na zijn bekering, de vrouw van Augustinus?' Hieronder volgt het antwoord:

Op zijn 17e leert Augustinus een meisje kennen uit Numidië, een provincie van Noord-Afrika, waar hijzelf ook woonde. Over deze relatie, die 14 jaar duurde en waaruit ook een zoon geboren werd, genaamd Adeodatus, schrijft hij in zijn Belijdenissen (4,2,2):

'Tijdens die jaren leefde ik samen met één vrouw: Zij was niet met mij verbonden in wat een wettig huwelijk heet, maar als buit opgespoord door mijn zwervende, van wijsheid verstoken hartstocht.

Niettemin leefde ik met één vrouw, en ook tegenover haar bewaarde ik eerlijk de trouw in de samenleving.'

Het was in de Romeinse cultuur toegestaan dat de man, op weg naar een huwelijk, een 'concubine' nam. De ambities van Augustinus om in de hiërarchie van het Romeinse Rijk zo hoog mogelijk te stijgen, werden ruim ondersteund door zijn ouders. Monica zag dan ook niets in een concubine en had al een bruid op het oog uit een katholieke familie uit Milaan, maar zij was nog niet huwbaar (12 jaar). Vermoedelijk heeft Monica de wegzending van Augustinus' geliefde bewerkt (anno 385). Maar omdat zijn toekomstige bruid nog te jong was, en hij niet zonder vrouw kon, nam hij zich een andere... Maar niet voor lang, want in 386 werd hij op zijn zoektocht naar waarheid zó geraakt door de tekst uit Romeinen 13, 13-14 dat hij zich definitief bekeerde tot een onvoorwaardelijk leven met Christus.

Waar bleef de Numidische?

Het was dus geen harteloze berekening of verraad, dat Augustinus van zijn eerste concubine scheidde. Zij zal wellicht ook nooit verwacht hebben ooit met hem te kunnen huwen. De overlevering vertelt dat zij (terwijl hun zoon Adeodatus bij Augustinus bleef) terugkeerde naar Afrika en als 'vrijwillige weduwe' door het leven ging. Zo genoot ze de bescherming van de christelijke gemeente ter plaatse. Uit eerbied voor haar privacy heeft Augustinus haar naam nooit genoemd, want ze moet beslist nog geleefd hebben tijdens de publicatie van de Belijdenissen. Zijn nog bestaande gevoelens voor haar heeft hij echter niet willen wegstoppen. Zo lezen we in de Belijdenissen (6, 15,25): *'De vrouw met wie ik samenleefde was van mijn zijde weggerukt, omdat ze als een beletsel gold voor een huwelijk, en op de plek waar mijn hart aan haar had gehangen, was het stukgetrokken en verwond en bleef het maar bloeden.'*

Er is dus een tweeledig antwoord te geven op de vraag waar de vrouw van Augustinus bleef na zijn bekering:

- 1) in een christelijke gemeente te Numidië in Noord-Algerije
- én 2) in het hart van Augustinus! *Joost Koopmans osa*

LEZINGEN en FILMS bij Bezinning & Spiritualiteit

LEZINGENCYCLUS Bezinning & Spiritualiteit

Plaats: kapel Glorieux, Glorieuxlaan 2, Eindhoven

Tijdstip: 14.00 uur - 15.30 uur   Alle lezingen zijn gratis en vrij toegankelijk

Datum: Woensdag 11 februari 2026

Corine Beeuwkes : Zinloos zoeken naar zin – In het Bijbelboek Prediker kijkt een pensionado terug op zijn leven en deelt zijn opgedane levenswijsheid met de lezer. Prediker is een man uit het verleden met allerlei gedachten over het leven en je zou hem zinzoeker bij uitstek kunnen noemen. Het bracht Corine Beeuwkes-van Ede op het idee om een boek over haar eigen zoektocht in en door het leven te schrijven na bijna veertig predikantschap, maar dan wel vanuit vrouwelijk perspectief én in een andere tijd geschreven.

Datum: Woensdag 11 maart 2026

Herman Kaiser : De Augustijnse uitdaging voor Leo XIV

Er is een grote verwantschap tussen het denken van Augustinus en paus Leo XIII. De overeenkomsten hebben vooral betrekking op de begrippen orde, vrede en gemeenschap. De hoogste orde is die van de Goddelijke Liefde. Daarvan zijn de orde van de vrede en de orde van de rechtvaardigheid een afgeleide. Voor de ordening van de aardse dingen is de sociale vrede cruciaal. De uiterlijke vrede in onze gemeenschap kan niet bestaan zonder de innerlijke vrede van de mensen.

FILMCLUB Plaats: bibliotheek van Terhaghe, Glorieuxlaan 38, Eindhoven

Datum: woensdagavond 18 februari en 18 maart 2026

Tijd: 19.30 – 22.00 uur

De filmkeuze wordt voorafgaand bekend gemaakt via mail en onze website

COLOFON

De Kerk-Krant is het informatieblad van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*.

De Kerk-Krant is bedoeld als bindmiddel tussen de leden van de gemeenschap en biedt een podium aan de deelnemers van de vieringen en andere geïnteresseerden over onderwerpen die de gemeenschap of de Kerk in het algemeen raken.

De Kerk-Krant is gratis.

Voor postabonnementen worden verzendkosten in rekening gebracht.

Redactie: Dolf van der Linden, Gert Dirksen, Harrie Meelen,
Simone Bartelds -Lathuilière en Anita van der Kam

E-mailadres redactie: info@Augustinus-Eindhoven.nl

Website: augustinus-eindhoven.nl

Bankrekening: Stg. Geloofsgemeenschap Augustinus NL27 INGB 000 7526249

Adres van de vieringen: Kapel Glorieuxpark, Geldropseweg 170, 5613LN Eindhoven.

Stichting Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven Voorzitter: Harrie Meelen.

Secretariaat: Helmy Pennarts info@augustinus-eindhoven.nl

Ziekenbezoek en ziekencommunie

Vraag en aanbod kunt u richten aan Johan Wolbrink via emailadres
johanwolbrink@gmail.com

Verschijning volgend nummer: 29 maart 2026 Palmzondag

U kunt kopij aanleveren tot uiterlijk 16 maart.

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten niet te plaatsen, in te korten of anderszins redactioneel te bewerken. Het copyright berust bij de auteurs van de bijdrage.